

23. Házasság és család

A házasságot, mely a földi nő kőzött föltre szűz egység szeretetkapcsolatban, Isten alkotta az Édenben Ős Jézus megerősítése. Mivel a keresztény számára a házasság Isten Ős a házastárs felől elképzelt, ezért csak azonos hitű társak közzé kövessen. E kapcsolat a kölcsonn szeretetre, megbecsülésre, tiszteletre Ős felelősségre épül, mely Krisztus Ős egyháza közzétti szeretet, szentség, meghittság Ős állandóság kapcsolatát tákrázi. Jézus a világjárás azt tanította, hogy házasságot kövess el az, aki elvállalja házastársát - kivéve a parázna miatt, Ős mással házasodik össze. Noha nem minden családi kapcsolat eszményi, de a Szentlélek vezetésevel Ős a gyülekezet gondozásával a házasság közzétti szeretetközösség jellemezhető, ha teljesen alárendelik magukat egymásnak Krisztusban. Isten megajdja a családot, Ős azt akarja, hogy a családtagok a teljes öntudatára segítésük egymást. A szülők tanítsák meg gyermekeiket Isten szeretetére Ős a neki való engedelmségre. Példájukkal, zavaikkal, tanítsák őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, ártóknak gyengéd gondoskodás, aki azt akarja, hogy az Ő testének - Isten családjának - tagjaivá legyenek. A család névelőközössége az utolsó idők evangéliumi üzenetének egyik ismertőjele. (1Máz 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2Máz 20:12; Ef 6:1-4; 5Máz 6:5-9; Péld 22:6; Mal 4:5-6)

Az otthon egyik döntő feladata, hogy helyreállítsa az emberben Isten köpmását. A családban az apa, az anya Ős a gyermekek teljesen kibontakozhatnak, Ős teljesíthetik az egymással való közösséget, szeretetre Ős bensőséges kapcsolatra irányulást igényel. Itt egyéniségformájúdnak a családtagok, Ős kifejlődik az egészséges öntudat. Az otthon az a hely, ahol Isten kegyelméből az igazi kereszténység elvei a gyakorlatban megvalósulhatnak, Ős Őrtőkei egyik nemzedékből a másikba átvihetők.

A család nagy boldogság, de rettenetes sorsok színe is lehet. A harmonikus családi élet bemutatja a keresztényi elveket a gyakorlatban, Ős bizonyosságot tesz Isten jelleméről. Sajnos e jellemvonások nagyon ritkán láthatók a mai családokban. Sok család inkább az érző emberi szív gondolatait Ős szándékait tákrázi - veszedelmet, lázongást, versengést, haragot, helytelen viselkedést, sőt még kegyetlenséget is. Ezek a jellemvonások nem szerepeltek Isten eredeti tervében. Jézus ezt mondta: "Kezdetől fogva nem így volt" (Mt 19:8).

Á

Kezdetben

A szombat Ős a házasság közt olyan ajándék, amelyet Isten az emberi családnak kezdetben adott. Ezekkel az ajándékokkal a pihenés Ős egymáshoz tartozás közzétti köntés, tekintet nélkül időre, helyre Ős kultúrára. E közt intőzmény megalapításával Őrte el tetőpontját Isten földi teremtsé. Ez volt a befejezés, az emberiségnek a teremtsékor adott

rendkívül j3 ajándékok kztt a legjobb. A szombat alapításával Isten időt adott az embernek a pihenésre s megújulásra, időt a vele val3 közösség ápolására. Az első család kialakításával Itrehozta az emberiség alapvető társadalmi egységét, amellyel felébresztette bennk az sszetartozs tudatát, s gondoskodott arról, hogy Isten és mások szolgálatára alkalmas személyeké fejlődjenek.

Az Isten kpst

tükröző frfi és nő. 1M3z 1:26-27. leírja, hogyan teremtette Isten az embert, akinek lakása lett ez a föld: zs monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre s hasonlatosságunkra... Teremtőt Isten az embert az  képére, Isten képére teremtőt: férfiúvá; s asszony; teremtőt őket." Az itt használt ember sz3 (a héberben s magyarban is) ltalnos értelmű, ahogyan több mint 500 esetben az testamentumban. Ez a kifejezés mind férfit, mind nt jelent. A szöveg világossá teszi, hogy Isten nemcsak a férfit teremtette a saját képére, a nőt pedig a férfi képére.[1] Nem gy történt. Isten mindkettőt a saját képére alkotta.

Éppen úgy, ahogy az Atya,

a Fiú és a Szentlélek - mindrom Isten, a férfi és a n együttesen alkotja az zember"-t. sgy, ahogy az Istenség három személye egy, de a háromnak nem ugyanaz a szerepe. Lnykben, értékükben egyek, de nem azonosak a szemlykben (v. Jn 10:30; 1Kor 11:3). Kiegészítik egymást, és tevékenységükben együttműködnek.

Mindkét emberi nem j3

(1M3z 1: 31), és különböző szerepük is j3. A család és az otthon a nembeli különbözőség tényére épül. Isten szaporthatta volna az letet a földön a férfi és nő teremtése nlkl, ahogy azt egyes jlatok nem nélküli szaporodása tans-tja. De Isten zt, általános formájában s jellegzetességeiben azonos egyedet" alkotott, m mindegyikük önmagában hord valamit, ami hiányzik a másikból, s kiegsz-ti a másikat.[2] Nem volna teljes az a világ, amelyben a két nem kzl csak az egyik van jelen. Igazi beteljesülés csak olyan társadalomban jöhet létre, amely mind férfit, mind nt magában foglal. Itt nem merül fel az egyenlőség kérdése, mert mindkettő nélkülözhetetlen.

dm, az elsőszülött, s

gy az emberi faj feje[3],

első napján érzékelte egyedülálló voltát - nem volt más hozzá hasonl3. zDe az embernek hozzá ill seg-társat nem talált." (1M3z 2:20) Isten tudatában volt ennek a hiánynak, mert gy szlt: zNem j3 az embernek egyedül lenni; szerzek néki seg-társat, hozzá illt" (1M3z 2:18).

Az itt zill-nek

fordított hber neged sz3 olyan ellrszval összekapcsolt főnév, amely azt jelenti, hogy állni valaki vagy valami zelt", valakivel vagy valamivel zszemben", valakinek vagy valaminek zmegfelel. A jelen esetben annak a személynek, akinek dm elt kellett állnia, hasonmásaként ki kellett egészé-tenie t, meg kellett felelnie neki. zBocsta tt az sr Isten mély jlmot az emberre", s kivett zegyed annak oldalbordji kzl" (1M3z 2:21), és társává formálta.[4]

Amikor Ádám felébredt, azonnal felismerte azt a szoros Ács meghitt kapcsolatot, amit ez a kárlárléges teremtsi cselekmény lehetővé tett, Ács felkiáltott: "Éz Ez májr csontomból valás csont, Ács testemből valás test; ez asszonyembernek neveztesék, mert emberből vétett" (1Máz 2:23; v. 1Kor 11:8).

A házasságig. Isten a fárfi Ács a nő kárlárléges zösgéből rendet, egységet hozott látre. Az első pártelen megtartotta az első esküvőt, Ásszeadta ezt a kót embert, kápmásának mintaképeit, hogy egygá legyenek. A házasságig azáta is a csalájd Ács a társadalom alapja.

A Szent-árs mind az elkárlárléges, mind az Ásszetartozás dntő tetteknt jellemzi a házasságot: Valaki ázelhagyja... az ő atyját Ács az ő anyját, Ács ragaszkodik felesgáhez, Ács lesznek egy testt" (1Máz 2:24).

1. Elhagyás. A házassági viszony feltlenél szákságessé teszi, hogy a házazulandk feladják korábbi fontos kapcsolataikat. A házastársi viszony felálmolja a szárlő gyermek kapcsolatot. Ilyen Ártelemben a szárlőkkel valás kapcsolat ázelhagyása" lehetővé teszi egy másik szemlyhez valás ázragaszkodást". E folyamat nálkál nincs a házasságnak szilárd alapja.

2. Ragaszkódás. A ázragaszkodik" szának fordított háber kifejezés olyan szábál származik, amelynek jelentése áztapadni, odakétni, csatlakozni, kitartani". Fönávként a forrasztást is jelentheti (Ása 41:7). E kárlétes szoros Ács erős volta bemutatja a házassági kárlékek jellegét. E szárvetsg felbontásáira irányulás minden ká-sárllet megsebzí azokat, akik ilyen szorosan kapcsoládnak egymáshoz. Az a tány is hangsúlyozza ennek az emberi kárlékeknek a szoros voltát, hogy ugyanez az ige fejezi ki az Isten Ács nápe kárlétti kárléket: "Ézöt tiszteljed, őhozái ragaszkodjál, Ács az ő nevére esküdjél" (5Máz 10:20).

3. Szárvetsgkálts. A Szent-árs azt a fogadalmat, azt az Ágáretet, amely a házastársakat egymáshoz kárlti, ázszárvetsg"-nek" nevezi. Ezt a kifejeést Isten Igáje a legánneplyesebb Ács legkárlétezőbb egyezságre használja (Mal 2:14; Páld 2:16-17). A fárfi Ács felesg kárlétti kapcsolatnak mintáznia kell azt az Árlákkálvalás szárvetsget, amelyet Isten az ő nápával, egyházáival kárlétti (Ef 5:21-33). Egymásnak valás elkárlétezettségá kárlézzé azt a háset Ács Állhatatossággot, ami Isten szárvetsgnt jellemzi! (Zsolt 89:3; JerSir 3:23).

A kettőjél kárlétti szárvetsgkálts tanái Isten, a gyálekezet, az ifj pájr csalájdja Ács baráti kárlre.

Ezt a szövetséget a menny megerősíti: "Én Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19:6). A keresztény házasság tudatában van annak, hogy házasságként olyan hűséget fogad egymásnak, amely léte végéig tart.[5]

4. Egy testté válik.

Az elhagyás és

szövetségként olyan egységet eredményez, amely titok. Ez teljes értelemben valóban egy tévé - a házastársak egyáltalán jónak, állszetartoznak, és meghitt kapcsolatban vannak egymással. Ez az egység eleinte a házasság fizikai egységére vonatkozik. De ezen túl a gondolkodás és érzelmek bensőséges kapcsolatát is jelenti, amely erősíti kapcsolatuk fizikai voltát.

a) Együtt járás. Népével való kapcsolatára Isten ezt kéri: "Vajon jónak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?" (Ám 3:3). Ez a kérdés azokat is érinti, akik egy testté lesznek. Isten megtiltotta az izraelitáknak, hogy a szomszédos nemzetekkel állszetartozzanak, "Én mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgáljon" (5Móz 7:4; v. Jézus 23:11-13). Amikor az izraeliták figyelmen kívül hagyták ezt a parancsot, ennek következménye végzetes lett (Bár 14-16; 1Kir 11:1-10; Ezsd 9:10).

Például megismételte ezt az

elvet, s egyértelművé tette: "Ne legyetek hitetlenekkel felemás igazában; mert mi szövetség van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi köze az igazságnak a világhoz? Vagy a sátáné? És mi egyezséget Krisztusnak bállyal? Vagy mi köze a hívők hitetlenhez? Vagy mi egyezséget Isten templomának bállyal? Mert ti az Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. 17-18. v.).

Világos a Szent-írás

tanítása, hogy a hívő csak a hívővel lépjen házasságra. Ez az elv még tágabb értelmű. Az igazi egység hitben és gyakorlatban valóban megegyezést igényel. A vallás gyakorlásában valóban állás az életmódban valóban állásnak vezet, ami súlyos feszültséget és tétlenséget okozhat a házasságban. A Szent-írás által említett egység elvárása érdekében tehát az ember a saját állását végéig belső személyteléssel házasságot.[6]

b) Állszetartozás. Hogy két ember egy testté legyen, teljes hűséget kell tanúsítania egymás iránt. Amikor valaki házasságot köt, mindent kockáztat, és elfogadja házastársát olyannak, amilyen. Aki megházasodik, kifejezi azt, hogy kősz megosztani házastársával felelősséget, és mindennel szemben társával akar állni. A házasság cselekvő, gyakorlás, meg nem szűnő szeretetet igényel.

Én két ember megosztja

mindenét, amije van, nemcsak a testét, nemcsak anyagi javait, de gondolatait és érzéseit, állását, szenvedéseit, reményeit és aggodalmait, sikereit és kudarcait is. "Én az egy testté válik" azt jelenti, hogy két ember teljesen egy

testtől, lélekkel és szellemmel lesz, mégis kettő kettő felét alkotó személy marad." [7]

c) Meghittégek. Az egy testtől való is nemi egységgel jár. "Ézsaiás az ő feleségét, akit, aki fogad vala máhában." (1Máz 4:1) Az egytől való is a szertartás folytán, amelyet férfiak és nők adtam és óva napjai óta vannak, minden házaspárja őre eljuttassa az első szerelmi tőrtőnetet. A nemi meghittégek a lehető legszorosabb fizikai egység részékre; ábrázolja azt a kettőséget, amelyet egy házaspár árzelmileg és lelkileg is ismerhet. A keresztény házastársi szeretetet melegságnak, ártalmnak és gyönyörűségnek kell jellemeznie (Pál 5:18-19).

"Éztisztességes minden tekintetben a házasság és a szelöten házasság." (Zsid 13:4) "Ézsa Szent-ről is világosan kimondja, hogy a férj és feleség közötti szeretet ártalmi nemi kifejezése Isten terve szerint való. Ez, ahogy a Zsidóhoz írt levél hangzólyozza, szelöten, nem bűnös, nem szennyes. Ez tiszteletre méltó hely a házasságban, ahol férj és feleség tanó nélkül találkozik, hogy megőrzésnek egymás iránti szerelmet. Ennek az időnek szentnek és ártalmi kell lennie." [8]

5. Bibliai szeretet.

A házastársi szeretet egymáshoz való feltölen, gyengéd és meghitt ragaszkodás, amely kettőségen előmozdítja az Isten köpmására formálást az egyen minden - fizikai, árzelmi, ártelmi és lelki - vonatkozásban. A szeretet két felét alkotó fajta hatnak a házasságban; van romantikus, szenvedélyes időszak; nagyon árzelmes időszak; nyugalmas időszak; baráti és az egymáshoz tartozás árzésével betöltött időszak. De az agapé szeretet, amiről a Ástestamentum beszélt - az ártalmi, mindent-másokat szeretet -, az igazi, maradandó házastársi szeretet alapja.

Jézus bemutatta e szeretet legmagasztosabb formáját, amikor magára való mind bűneink sőlyt, mind kettőségeit, vállalta a keresztelést. "Éz Mivelhogy szerette az ártalmi e világban, mindvégig szerette őket." (Jn 13:1) Szeretett bennünket, annak ellenére, hogy bűneink a keresztre vitték. Ez volt, és most is az, Jézus Krisztus feltötel nélküli agapé szeretete.

E szeretetet jellemezve

Pál ezt mondta: "Éz a szeretet hosszútörő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem örkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik öktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem ártalmi a hamisságnak, de egytől ártalmi az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltör. A szeretet soha el nem fogy" (1Kor 13:4-8).

E szakasz magyarzata

Ed Wheat ezt írta: "Éz az agapé szeretet ártalmi erőforrásba van bekapcsolva, és akkor is működik, amikor minden másfajta szeretet kudarcot vall... Szeret,

mindegy, hogy mit. Nem számít, milyen méltatlan a szeretetre az a másik személy, az agapé nem merül ki. Az agapé olyan feltétel nélküli, mint Isten irántunk való szeretete. Ez az értelmi magatartás, amely az akarat megfontolt döntésén alapszik." [9]

6. Az egyén lelki

felelőssége. Bár

a házastársak szövetséget kötöttek egymással, döntéseiket mindegyiküknek egyenlően kell hordozniuk a felelősséget (2Kor 5:10). E felelőség vállalása azt jelenti, hogy soha ne hibáztassák a másikat azért, amit ők követtek el. A saját lelki fejlődésük felelőségét is vállalniuk kell; senki sem támaszkodhat más lelki erejére. Másról mindegyikük Istennel való kapcsolata erőforrásként és bátorító-terjesztőként szolgálhat a másik számára.

Â

A bűn következményei a házasságra

Annak a torzulásnak, amit

a bűn okozott az ember istenképében, a házasságban is oppógy megvannak a következményei, mint az ember életének minden más területén. Ánárdek hatolt be oda, ahol valamikor teljes szeretet és egység uralkodott. Az innás az elsődleges mozgatóerő azokban, akiket nem szorongat Krisztus szeretete. Az alázatosság, szolgálat, ajldozatosság evangéliumi elveinek megsértése a kereszténység minden kudarcjának kizárólagos nevezője.

Adám és Áva az

engedetlenségükkel keresztelte teremtésüké cöljait. Bűnbeesésük előtt teljes nyálsággal letek Isten előtt. Utána pedig ahelyett, hogy árámmel kézeledtek volna hozzáj, fólve elrejtöztek előle. Megprábták eltitkolni a valósságot; nem vállalták tettükét a felelősséget. Büntudattal áthatottan, amelyet ászárvakkal képtelenek voltak megszentelni, nem tudtak Isten és a szent angyalok szemébe nézni. Azta is ez a kibívás és az inigazolás tagadás az ember Istennel való kapcsolatának általános mintája.

A félelem, amely

titkolásba sodorta őket, Adámnak és Ávának nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz való viszonyát is eltorzította. Amikor Isten kórdőre vonta őket, mindketten a másik rovására igyekeztek megvédeni magukat. Vádkodásuk bizonyította, hogy milyen súlyos tártás tártant abban a szerető kapcsolatban, amelyet Isten a teremtéskor létrehozott.

A bűnbeesés után Isten ezt

mondta az asszonynak: "Epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik terajtad" (1Máz 3:16). Isten azt akarta, hogy ez az elv, amely nem változtatta meg a férfi és nő közötti alapvető egyenlőséget, az első pár és utánuk minden házaspár javát szolgálja. [10]
Sajnos ez az elv eltorzult. Az idők folyamán azta is erőszakkal,

mesterkedéssel az az egyéniség elnyomásával; val tőrőn uralkodás jellemzi a házasságot. Az önkéntes pontosság miatt nem sok maradt meg egymás elfogadásában. Az megbecsülésből.

A kereszténység lényege az az összhang az önmegtartóztatás, amely a házasságot a bűnbeesés előtt jellemezte. De a bűnbeesés megrontotta ezt az összhangot. A férj az feleség szeretetének elő kell segítenie, ápolnia kell tőrs boldogságát. Egyé kell vállalniuk, de egyikük se vesztesse el egyéniségét, amely Istené. [11]

Á

Elhajlások a mennyei eszménytől

Tőbbéjűség. Az a gyakorlat, amely szerint az egyik tőrs tőbb házastársat tart, ellentétben áll azzal az egyé vállalással az egységgel, amelyet Isten az édenben az első házassággal létrehozott. A többéjűséggel nem jár egyáltalán minden korábbi tőrs elhagyása. Bár a Szent-rés beszélt tőbb tőrs házasságokról, mint a patriarkális kor kultúrájában jelen levő tőrsről, de világosan rámutat arra, hogy azok a házasságok nem valóságosak meg a mennyei eszményt. E házasságokból származó családok tagjai hatalmi harcok, keserű harag az elidegenedés legkifejezettebben (lásd 1Móz 16; v. 29:16-30:24 stb.), ahol a gyermekeket örzelmi fegyverként használják a család márs tagjainak megőrzésére.

Az egyéjű házasság a házasságokban az egymáshoz tartozás örsöt kelti. Erős-ti meghitt kapcsolatukat. Felismerik, hogy viszonyuk egyedülálló, az senki sem oszthat abban, amit ők cselekszenek. A monogám kapcsolat tőkríti a leghatározottabban a Krisztus az egyháza, az egyén az Isten kéti kapcsolatot. [12]

Parásznaság az házasságtörés.

A mai divatos

gondolkodás az gyakorlat nem tulajdon-t jelentőset a tartás kapcsolatoknak, amelyekben mindkét házastárs nemileg mindhalálíg hűség egymáshoz. A Szent-rés azonban minden, házasságon kívül ne-mi kapcsolatot bűnnek tart. A hetedik parancsolat válltozatlanul örvényben van: "Ne parásznájkodjál!" (2Móz 20:14). Semmiféle másdos-tás vagy felmentő ok nincs itt megemlé-tve. Ez a parancsolat olyan elv, amely föltökényen őrsi a házasság viszonyt.

A parásznaságról az

házasságtörésről alkotott bibliai nözet szűges ellentétben áll a mai felfogással, amely megtűri az ilyen cselekményeket. Sok igeszakasz mind az "A", mind az Őjtestamentumban el-tőli ezt a gyakorlatot (3Móz 20:10-12; Pöld 6:24-32; 7:6-27; 1Kor 6:9, 13, 18; Gal 5:19; Ef 5:3; 1Thessz 4:3 stb.).

Az ilyen kapcsolatoknak messze hatású és hosszan tartó káros következményei lehetnek. Becsüdjék a társasági nemi társaság, és káros okozhatnak neki fizikailag, érzelmileg, anyagilag, jogilag és társadalmilag. Sőt a társaságot okoznak az egész családnak, s ha gyermekeket is érintenek, károsan hatnak rájuk. Ezekből a kapcsolatokról nemi betegségek terjedhetnek el, társasági nyelven gyermekek származhatnak. Ezen túlmenően az ilyen viszony felett lebegő hazugságok és becstelenségek felhője romba dönti a bizalmat, ami talán soha nem állhat helyre. Az erkölcsi becstelenség e formái ellen számos bibliai parancsokon kívül a szerencsétlen következmények sora elegendő figyelmeztetést jelent a gyakorlatuk ellen.

Erkölcstelen gondolatok. A

bűn nemcsak káros cselekedet, hanem a szív- és lélek is, ami mélyen beágyazódik a gondolatvilágba. Ha a források szennyezettek, nem valószínű, hogy a folyók tiszták lesznek. Jézus mondta, hogy a lélek belső tisztasága igazolja a viselkedést, és ezért a szívben szülemények a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráználkodások, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások" (Mt 15:19). A hűtlen tette a gondolatokhoz és érzelmekhez vezette vissza. "Hát látjátok, hogy megmondatott a rágógieknél: Ne paráználkodj! Ám pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okát, immár paráználkodott azzal az ő szív-és lélekben." (Mt 5:27-28)

Egész iparág alakult ki, amely hasznát hozza a közélet romlásának. Az erkölcsi filmeknek és könyveknek nincs helye a keresztény életben. Ezek nemcsak tiltott kapcsolatokra utasítanak, hanem pusztán nemi tárgyakkal fokozzák le a férfiakat és a nőket. Agy eltorzítják a nemiséggel igazi értelmét, és elhomályosítják Isten képességét. A keresztények gondolatai legyenek tiszták, és legyenek tiszták a lélek, mert arra kényszerítünk, hogy az erkölcsi értékeket a szív-és lélekben tisztán tartva a társadalomban legyenek.

Várfertőzés. Vannak nők, akik túlságosan a gyermekeik iránti szeretet egész szívének határát, és testileg és érzelmileg bizalmas kapcsolatba lépnek velük. Gyakran ilyen következményekkel jár, ha elhanyagolják a normális házastársi viszonyt, és az egyik gyermeket válasszák a házastárs szerepére. A határvonalak ilyen elmosódása megértés nélkül testvérek és távolabbi családtagok között is.

Az "testamentum tiltotta a várfertőzést (3Móz 18:6-29; 5Móz 27:20-23), és az Újtestamentum is eltiltja (1Kor 5:1-5). Ez a fajta kapcsolat a gyermek fejlődő nemiséggel, és olyan hatalmas szövegteret és bűntudatot ábrázol benne, amelyet magával visz a házasságba is. Amikor a nők ártják a határokat, megromlítja a gyermek ábrázoló bizalmát - amelyre nagy szükség van ahhoz, hogy hinni tudjon Istenben.

Váltság. Jézus kijelentése összefoglalja a váltság bibliai tanítását: "Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19: 6; Mk 10:7-9). A házasság szent, mert Isten megszentelte. Végző soron Isten az, aki összehatja a férjet és a feleséget, nem csupán az emberi szavak

vagy a nemi aktus. Á•gy Ő az, aki megpecsételi egyes ¼lÁ©s ¼ket. A keresztÁ©ny felfogÁjst a vÁjlÁjsrÁ³l Á©s Á°jrahÁjzasodÁjsrÁ³l tehát bibliai alapokra kell Á©pÁ-teni.

JÁ©zus kijelentÁ©se

vilÁjgossÁj teszi azt a bibliai elvet, amelyen a vÁjlÁjssal kapcsolatos keresztÁ©ny felfogÁjs alapul: Isten felbonthatatlannak tervezte a hÁjzassÁjgot. Amikor a farizeusok megkÁ©rdeztÁ©k tőle, hogy a hÁjzastÁjrsak Á°sszefÁ©rhetetlensÁ©ge elÁ©g ok-e a vÁjlÁjsra, Ő a hÁjzassÁjg Á©deni modelljÁ©t mint mindvÁ©gig tartÁ³ egyes ¼lÁ©st erösÁ-tette meg. Amikor MÁ³zes vÁjlÁjsi tÁ°rvÁ©nyÁ©röl tovÁjbbi vÁjlaszt vÁjrtak, JÁ©zus ezt felelte: â€žMÁ³zes a ti szÁ-vetek kemÁ©nysÁ©ge miatt engedte volt meg nÁ©ktek, hogy felesÁgeteket elbocsÁjssÁjtok, de kezdettől fogva nem Á-gy volt" (Mt 19:8). A tovÁjbbiakban leszÁ°gezte, hogy az egyetlen tÁ°rvÁ©nyes ok a vÁjlÁjsra a nemi hűtlensÁ©g (Mt 5:32; 19:9).

A farizeusoknak adott

felelet vilÁjgossÁj teszi, hogy JÁ©zusnak sokkal magasztosabb fogalmai voltak a hűsÁ©gről, mint nekik. JÁ©zus szavaibÁ³l Á©s a hÁjzassÁjggal kapcsolatos Á³- Á©s Á°jtestamentumi elvekből megÁjllapÁ-thatÁ³ Isten szÁjndÁ©ka: azok, akik hÁjzassÁjgot kÁ°tnek, maradandÁ³ kapcsolatukkal tÁ¼krÁ°zzÁ©k Isten elgondolÁjsÁjt.

MÁ©g az egyik hÁjzastÁjrs

hűtlensÁ©ge sem jelenti szÁ¼ksÁ©gkÁ©ppen azt, hogy a hÁjzassÁjgnak vÁjlÁjssal kell vÁ©gződnie. A kereszt Á°tja igazi bűnbÁjnatra, megbocsÁjtÁjsra Á©s a keserűsÁ©g gyÁ°kerÁ©nek eltÁjvolÁ-tÁjsÁjra bÁjtorÁ-t. MÁ©g hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s esetÁ©ben is, a sÁ©rtett hÁjzastÁjrs megbocsÁjtÁjs Á©s Isten megbÁ©kÁ-tő hatalma Ájltal igyekezzen megőrizni Isten eredeti, a teremtÁ©skor kifejezett szÁjndÁ©kÁjt. â€žBibliailag szÁ³lva nem szÁ¼ksÁ©ges, hogy a hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s tÁ°bbet Ájrtson hÁjzassÁjgotoknak, mint bÁjrmely egyÁ©b bűn... Ha kÁ©sz vagy megbocsÁjtani, Á©s nemleges hozzÁjÁjllÁjsodtÁ³l megszabadulni, Isten má©g kÁ©szsÁ©gesebb arra, hogy meggyÁ³gyÁ-tson, Á©s megÁ°jÁ-tsa egymÁjs irÁjnti szereteteket." [13]

BÁjir a hÁjzassÁjg menyeyei

eszmÁ©nykÁ©pe olyan szerető Á©s maradandÁ³ szÁ°rvetsÁ©g, amely az egyik tÁjrs halÁjlÁjig tart, nÁ©ha szÁ¼ksÁ©gessÁ© vÁjlik a tÁ°rvÁ©nyes elkÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s a hÁjzastÁjrs vagy a gyermek fizikai bÁjntalmazÁjsa miatt. â€žEgyes polgÁjri tÁ°rvÁ©nyek szerint az ilyen kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s csak vÁjlÁjs Ájltal tÁ°rtÁ©nhet, ami ilyen kÁ°rÁ¼lmÁ©nyek kÁ°zÁ°tt nem Á-tÁ©lhető el. De az olyan kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s vagy vÁjlÁjs, amelyben nem tÁ°rtÁ©nt â€žhÁjzassÁjgi fogadalommal szembeni hűtlensÁ©g", egyik fÁ©lnek sem ad bibliailag jogot az Á°jrahÁjzasodÁjsra, csak abban az esetben, ha időkÁ°zben a májrik fÁ©l Á°jra meghÁjzasodott, hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©st vagy parÁjznasÁjgot kÁ°vetett el, vagy meghalt." [14]

Mivel a hÁjzassÁjg menyeyei

intÁ©zmÁ©ny, az egyhÁjz egyed ¼lÁjllÁ³ Á©s komoly felelössÁ©ge megakadÁjlyozni a vÁjlÁjst, de ha annak meg kellett tÁ°rtÁ©nnie, a lehetsÁ©ghez kÁ©pest gyÁ³gyÁ-tani az Ájltala okozott sebeket.

HomoszexualitÁjs. Isten Á°gy teremtette a fÁ©rfit Á©s a

nőt, hogy kárhoztassák egymást, és ugyanakkor kiegészítsék egymást. Amikor Ágy cselekedett, nem ártotta őket a mások nem felírása. Az embereket jellemző kárhoztató szöveg és kapcsolódás abban nyilvánul meg, hogy a kárhozt nem vonzó egymáshoz, és teljes kapcsolatra vágyik.

A bűn még ezt az alapvető írányt is megátadta, fordítottan nevezhető jelenséget hozva létre. Ezekben az esetekben a mások nem íránti természetes nem vonzalom megfordult, és az azonos nemhez tartozó felírás nyúl.

A Szentírás nyilvános tagadása kifejezésekkel állítja el a homoszexuális cselekedetet (1Máz 19:4-10; v. J. J. 7-8; 3Máz 18:22; 20:13; Róm 1:26-28; 1Tim 1:8-10). Ez a fajta gyakorlat erősen eltorzítja Isten kárhoztását a férfiban és a nőben.

Mivel az ősmindenki vétkezett, és hájjal van az Isten dicsőségének (Róm 3:23 - Áj prot. ford.), a keresztények az ilyen rendellenességgel sőtött embereket a gyűgytás szándékkal kezelik. Krisztus magatartását tárják, aki Ágy szálta a házasságra és az asszonyhoz: "Én sem kárhoztalak; eredj el, és töltsd meg ne vétkezzél" (Jn 8:11). Nemcsak a homoszexuális hajlamoknak, de mindenkinek, aki szorongást, szögyent és bűntudatot okozó módon viselkedett, vagy ilyen kapcsolatokba bonyolódott, szakszerűen van szakképzett és tapasztalt a keresztény tanácsadás egyértelműen. Nincs olyan viselkedés, amelyre Isten gyűgytást végezne ne volna elg. [15]

Á

A család

Isten, miután megteremtette Ádámot és Évát, öröki tette őket a világra felett (1Máz 1:26; 2:15). Ők alkották az első családot, az első gyűgytást, és velük kezdődött a társadalom. A társadalom tehát a házasságra és a családra épült. Mivel csak ők voltak a föld lakói, Isten megparancsolta nekik: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatokat alá" (1Máz 1:28).

Ahogy a föld népessége statisztikája mutatja, nem néptelen már a föld, amit be kellene tölteni, és meg kellene hárdani. De azoknak a keresztény házas pároknak, akik gyermekeket akarnak a világra hozni, most is kártelességgel gyermekeiket az Áj Igéje és intése szerint nevelni. Mielőtt a házasság elindul ezen az áton, vegye fontolóra a család mennyi eszményképét.

Á

A szőlők

1. Az apa. A Szent-*r*is a *f*re *Á*s az ap*í*ra helyezte azt a felelősséget, hogy a család feje *Á*s papja legyen (Kol 3:18-21; 1Pt3:1-8). Ő lett Krisztusnak, az egyház fejének képviselője. *Á* Mert a *f*re feje feleségeknek, mint Krisztus is feje az egyháznak, *Á*s ugyanő megtartja a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, *Á*s *Á*-nmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az Ige által, hogy majd *Á*-nmaga előbe állítsa dicsőségben az egyházat, *Á*gy, hogy azon ne legyen szelplő vagy sárny, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent *Á*s feddhetetlen. *Á*gy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségeket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleséget, *Á*nmagát szereti." (Ef 5:23-28)

Amint Krisztus vezeti az egyházat, *Á*gy adja meg Isten Igéje az elsőbbséget a *f*re d*í*ntésének - kivéve a lelkiismereti kérdéseket -, *Á* lehet mindkettőnek engedelmesnek kell lennie.[16] Ugyanakkor a *f*re k*í*teles felesége egyéniét a legnagyobb tiszteletben tartani.

Krisztus bemutatta, hogyan kell szelén uralkodni, amely a szolgálóig vállalásában a keresztig megy. A férjnek is *Á*nfelidőz³an kell vezetni a családját. *Á* Krisztus b*í*lcsen *Á*s szeretettel uralkodik, *Á*s a *f*re akkor teljesíti felesége iránti k*í*telességeit, ha tekintélyt ugyanolyan gyengéden használja, mint Krisztus használta az egyház iránt. Ha Krisztus Lelke vezérlő a férjet, a feleség alárendeltsége csak nyugalom és áldást hoz, mert a *f*re (ahogy Krisztus is egyházat) csak azt k*í*vánja meg feleségétől, amiből *Á* szírmazik. Tanulmányozzák a férjek Krisztus szavait, de nem azért, hogy megtudják, milyen t*í*kéletesen kell a feleségnek engedelmeskednie, hanem hogy miként sajátítják el Krisztus lelkiét, *Á*s hogyan tisztulhatnak meg, nemesedhetnek, *Á*s válhatnak alkalmassá családjuk vezetésére."[17]

*Á*brahámhoz hasonlóan, az apa a család papját gyűjtse *Á*ssze családját reggel, *Á*s b*í*zza az *Á*sr gondviselésére. Este az apa vezet *Á*svel dicső-tsök Öt, *Á*s k*í*szájn meg a kapott áldásokat. Ez a családi *Á*h-tat *Á*sszek*í*tő kapocs lesz - az az idő, amikor Isten az első hely a családban.[18]

A b*í*lcs apa időt áldoz gyermekeire. A gyermek sokat tanulhat az apától, példátul az anya iránti tiszteletet *Á*s szeretetet, az Isten iránti szeretetet, az ima fontosságát, szeretetet más emberek iránt, munkamódszert, szerénységet, a természet *Á*s az Isten által teremtett dolgok iránti szeretetet. De ha az apa soha sincs otthon, a gyermekek meg vannak fosztva ettől a kívánástól *Á*s *Á*rtól.

2. Az anya. Az anyaság az Istennel való

legszorosabb társas viszony lehetőséget kínál a Földön. A trónon ülő királynak nem fontosabb a munkája, mint az anyának. Az anya a család királynője. Formálhatja gyermekei jellemét, hogy alkalmasak lehessenek a magasabb rendű, halhatatlan életre. Egy angyal sem igényelhetne szentebb káldetést; mert e munkát végezve az anya Istennek szolgál... Ismerje fel munkája fontosságát, és állítsa fel Isten egész fegyverzetét, hogy a sátánok ellenállva, ne szabja magát a világ normájához! Munkája erre az életre és az örökkévalóságra szól. [19]

A családban valakinek

viselnie kell a felelősséget a gyermekek jelleméről. Nevelésüket nem lehet a véletlenre vagy másokra bízni, mert senki sem táplál olyan örököszt a gyermekek iránt, mint a szülő. Isten azzal a képességgel teremtette az anyát, hogy a gyermeket a saját testében hordja, táplálja, gondozza és szeresse. Az anya páratlan kiváltsága - kivéve, ha egyedülálló szülő [20], vagy egyből súlyos anyagi terhek gátolják ebben -, hogy ha akar, egész nap gyermekeivel lehet, és a Teremtővel együttműködve formálhatja jellemüket az örökkévalóságra.

Valakinek ebben a kapcsolatban a család

életvitájának kell tekintenie... A huszadik században az anyaság és feleség hivatásának vállalása mesébe illően ritka, és nagy erőpróbába. Elpazarolt erőfeszítés? Híjítlan feladat? Műltatlan rabszolgaság? Nem, a legizgalmasabb lehetőség az áradat megfordítására, az emberek megmentésére, a tártálem befolyásolására, valami olyannak a végzésére, ami egyre tárgabb körben érezhető és hallható lesz. [21]

Az 3testamentumi időkben a

nőv rájviden jellemezte az azt viselő személyt. Őva a bűnbeesés után kapta nevet (1Móz 3:20). Mivel ő lett az egész emberiség anyja, neve (hőberül chavváj) az "ézőlő" szóból (hőberül chaj) származott. Ez a nő az a rendkívül tiszteletre méltó helyet tákrázi, amelyet őva az emberiség tártánelmében elfoglal.

Mint ahogy a nemzések sem

adám, sem őva egyedül ő kizárólagos joga volt, ugyanőgy szülőnek lenni sem az. Az utóbbi is megosztott felelősség volt. Őgy kell lenni ennek ma is, nemcsak a gyermekek hordásában, hanem nevelésében is. Mindkét szülőnek megvannak a kötelességei, amiket az őrlőtt kell teljesíteniük. "Ém az őrnak örökösge, a fiak; az anyamőh gyáműlcse jutalom." (Zsolt 127:3)

Á

A gyermekek

1. Az elsőbbség. Az őrlőtt és a házastársuk iránti

elkötelezettség mellett a szülőlké legszentebb felelőssége a világba hozott gyermekek nevelése. Gyermekek árdekeit saját előmenetelük és kényelmük elő kell helyezni, nem a gyermekek akartak a világba járni. A lehető legjobban kell

őket az életben elindítani. Mivel a születés előtti hatások döntően befolyásolják az ember lelki, szellemi és fizikai egészségét, a gyermek jásztól kezdve a születése előtt mindent meg kell tenni.[22]

2. Szeretet. A szülő szeretetének feltétel nélkül kell lennie. Még ha nem is talál soha teljes viszonyra, a gyermekeknek szükségük van a szeretetre, hogy feladatukra az egészségükre megfelelő képet kapjanak, és életük végéig örömeileg egészségesek legyenek. Azok a gyermekek, akiknek harcolni kell a szeretettel, vagy akik háttérbe szorítva, nem érzik magukat fontosnak, megpróbálják nemkívánatos viselkedéssel elnyerni szüleik szeretetét, és ez a viselkedés inkább káros szokásokkal jár.[23]

Azok a gyermekek, akik biztosak szüleik szeretetében, mások felé is szeretettel fordulnak. Meg lehet tanítani őket adni és elfogadni, valamint arra, hogy nemcsak önmagukat kellene. Ahogy a gyermekek fejlődnek, megtanulhatják Istent dicsőíteni.

3. Odaszentelés. A keresztyén szülők a lehető legkorábban szenteljék gyermekeiket Isten szolgálatára. A hetedik napot ünneplő adventista gyülekezetek ennek a felajánlásnak egyszerű szertartással adnak keretet. Ilyenkor a szülők a gyülekezet előtt imában Istennek ajánlják gyermekeiket, ahogy Jézus és Mária is bemutatta a gyermek Jézust a templomban (Lk 2:22:30). Ezzel a gyermek a nagy lelki család részévé kezd el az életét. A gyülekezet tagjai részt vesznek a gyermek társadalmi és lelki nevelésében, mert ő is Isten gyermeke és Krisztus testének tagja.

Ezen az istentiszteleten a szülők megfogadják, miszerint a gyermeket az Őrétjára tanítják, hogy Isten képmása kiformálódjon benne. E cél elérése érdekében gyermekeiket rendszeresen elviszik a szombatiskolába és az istentiszteletre, hogy a kicsinyek már életük hajnalán Krisztus testének részévé váljanak. Amikor a gyermek eléri az iskolás kort, a szülők és a gyülekezet tagjai mindent megtesznek azért, hogy olyan keresztyén iskolába járasson, amely továbbfejleszti a gyermek szeretetét az Őrétjére.

4. Elláthatóság. A szülők lelki oktatása folyamatos hatással jár jelen van a gyermek életének minden szakaszában. "Gyakorold ezekben a te fiadat, és szíj ezekről, amikor a te házában állsz, vagy amikor áton jársz, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz. És kázz azokat a te kezredre jegyél, és legyenek homlokukra írtó a te szemeid kázzátt. És árd fel azokat a te házádnak ajtáfeleire, és a te kapuidra." (5Máz 6:7-9; 11:18)

Az otthon egészségügyi befolyást gyakorol a gyermekre. A szülők nemcsak a családi áhátatok által árasztanak lelkiáget; fontos ezen kívül a Krisztus iránti színtelen megnyilatkozás gyakorlati hit, aminek meg kell nyilvánulnia életvitelükben,

Itt az a kérdés, hogy otthonunkban, sőt otthonunkban is. Isten szerető szülőket valamilyen megismerése fontos a gyermek keresztényi fejlődéséhez.

5. Az engedelmesség

megtanulása. Ez tanítás

a gyermeket az őtől a szerint; még amikor megvénhedik is, el nem tartsuk attól. (Pál 22:6) Mivel jár ez a tanítás? A fegyelmezés sokkal több, mint a büntetés. A büntetés általában a másra vonatkozik, míg a fegyelmezés a jót érinti. A fegyelmezés olyan dolog, amelyben a szülő oktatja, eligazítja a gyermeket, és példát mutat neki. Ez jelenti a hűséget, igazmondást, mások nyosságát, kíméletet, tiszteletet, rend, irgalom, bőkezűséget és tevékenység fontos elveinek meghatározását.

Ha a gyermekek korán

megtanulják a szülei iránti fenntartás nélküli engedelmisséget, a tekintélytisztelet nem fog nekik problémát jelenteni az életben. De a megtanult engedelmisség más is fontos. Az igazi engedelmisség nem azért van, mert megkérjük azt, hanem belülről fakad. Ennek az engedelmisségnek a titka az őszinteségben rejlik.

Ez az ember, aki pusztán

kegyelmezős szándékkal próbálja megtartani Isten parancsolatait - azért, mert ez kegyelmezős -, soha nem fogja észrevenni az engedelmisség hiányát. Voltaképpen nem is engedelmeskedik... Az igazi engedelmisség a belső elv megvalósulása. Ennek az engedelmisségnek az indítéka az igazság az az Isten iránti szeretetet. Minden igazi élet magva a Megváltás iránti hűség, amely arra indít, hogy tegyük a jót magunkért a jót - mert ez tetszik Istennek." [24]

6. Társas élet

formájában és a beszédfélesztés. A gyermekek a családon belül vagy az emberiség tagjaivá, minden vele jár a felelősséggel és kiváltsággal. A társas élet formájában sorban tanulják meg, hogyan illeszkedjenek be a társadalomba. A beszéd a kommunikáció minden iránylatával az egyik első megnyilatkozás, amelyet a gyermek megtanul. Nagyon kell vigyázni, miként beszélünk a családban, hogy beszéljünk Isten jelleméről a kezdetektől. A gyermeknek gyakran kellene olyan vidám szavakat hallania, amelyekkel a család tagjai kegyelmezősül kifejezik egymás iránti szeretetüket, és dicsőítik Istent.

7. A nemek azonossága. Az otthon az a hely, ahol az egész

család a legfontosabb tagjainak egységességét a gyermekek megtanulják, hogyan éljenek mint férfiak és nők a társadalomban. A felnőttek megfelelően illő felvilágosításokkal tanítsák őket fejlődő nemiségük szepszégéről. Az ő kegyelmezősük az is, hogy megadjuk a gyermekeknek a nemi szerelemtől.

8. Az életcélok

felismerése. Az

otthon alapvető társadalmi feladata, hogy gondoskodjon a család jólétéről

elfogadott körteket állszszehangolásra. A család életformája nem mindig illik állszze vallási meggyőződésével. A szülők állhatják, hogy ragaszkodnak bizonyos vallási elvekhez, de a gyermekek elpáldaként állított életformájuk talán nem felel meg azoknak az elveknek. Fontos, hogy a szülők kávetkezetesek legyenek.

A kibővült család. Az Isten szándéka szerinti házasság zárt kör; de a család nem. A gyorsan változó társadalomban ritkán találkoznak olyan nagy családokkal, ahol nagyszülők, testvérek és unokatestvérek ugyanabban a házban laknak. Azokon, akiknek messze vannak a rokonaik, vagy nincsenek rokonaik, a gyülekezet, ez a nagy család segít, hogy érezzék a körteket, és valahová tartozásukat. Egyedülálló szülők is otthon érezhetik magukat itt, ahol szeretettel és gyengéd gondval nevelhetik gyermekeiket. És a gyülekezet adhat olyan feladatokat, amelyeket az otthonukban meg sem ismerhettek.

A gyülekezet idős tagjai iránti szeretetkín keresztül a gyermekek tiszteletet tanulhatnak. Az időseket pedig ráállmmel állltheti el, hogy van egy kisgyerek, akit szerethetnek. "ÉzVásággemig és megőszállsemig se hagyj el engem, és, Isten, hogy hirdessem a te karodat a nemzetségnek, és minden kávetkezőnek a te nagy tetteidet." (Zsolt 71:18)

Istennek káállnleges gondja van az idősekre. Ezt mondja: "ÉzIgen szóp ákes korona a váságg, az igazágnak áttájban álllittatik" (Páld 16:3), és "ÉzVásággetekig én vagyok az, és megőszállsetekig én visellek; én teremtetem, és én hordozom, én viselem, és megszabadtom" (Ása 46:4).

Az egyedülálló is megtalálhatják a helyüket a gyülekezetben, ahol szeretik és becsben tartják őket, ahol ők is szeretetet adhatnak, és a munkában osztozhatnak. A gyülekezet szolgálataiból megérezhetik, hogy Istennek gondja van rájuk: "ÉzÁ-rákkával szerettel szerettelek téged, azért terjesztetem rád az én irgalmasságot" (Jer 31:3).

"ÉzTiszta... istentisztelet" vágzánk akkor is, ha nagy gondot fordítunk az ánságet szenvedőkre (Jak 1:27; 2Máz 22:22; 5Máz 24:17; 26:12; Páld 23:10; Ása 1:17). A gyülekezeti családnak káállnleges lehetősége, hogy menedéket, védelmet nyújtson azoknak, akiknek nincs családjuk; olyan helyet, ahova tartozhatnak. Ez a munka a gyülekezet minden tagját abba a káállnleges egységbe vonhatja, amely Jézus szavai szerint a kereszténység jele (Jn 17:20-23).

Á

Fordulópont

Mivel az egyház az Isten a
társadalom lelke a család, a keresztény család eszköze arra, hogy tagjait
megnyerje és megtartsa az Ősírásokra. Az Ősírás "testamentum legutolsó" versei
megjövendölnek, mi történetük az Ősír visszajövetele előtt: "Ézék, Ősír elküldte nekem
III. Ősír, a prófétát, mielőtt eljárnék az Ősírnek nagy Ősír felmérés napja. És az atyák
szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz" (Mal 4:5-6). Bár ma
sok kényszerítő erő megpróbálja kiszakítani a tagokat a családból, Isten arra
szólítja fel a családokat, hogy Ősír egyesüljenek, szilárdítsák az Ősír
alkossanak; forduljon meg a helyzet, legyen gyűlés. Az Isten hívására
pozitív reakció családok olyan erőt kapnak, amely megmutatja, milyen az igazi
kereszténység. Az ilyen családokból Ősír összetevődő gyülekezetek fejlődni fognak;
fiataljaik nem mennek el. Ezek a gyülekezetek világos kőpet adnak Istenről a
világnak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Vá. White: Előtte az Ősír, 15. oldal

2.

Á

A. W. Spalding, Makers of the Home (Mountain View, CA; Pacific Press, 1928), 58. oldal

3.

Â

Hogy Ádám volt felelős ezért a bolygókért, ez nyilvánvaló, mert Isten tőle kérte számon a bűnt, bár nem ő vétkezett először (1Móz 3:9). Az Ősajátosság is, amikor összehasonlítja a kő "Ádám"-ot, az első Ádámot teszi felelősé a bűnbeesésért és a halálért (Róm 5:12; 1Kor 15:22; v. White: A nagy félzedelem, 575. oldal).

4.

Â

„Isten maga adott társat Ádámnak. Ő szerzett neki „segítőtársat” - megfelelő segítőt, hozzá szabott társat, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten avát egy bordájából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta lájjal, mint alsóbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd.” (White: Pátriárkák és próféták, 20. oldal)

5.

Â

A házasság szétvátsáigi vonatkozásaival kapcsolatban lásd "Marriage as Covenant" in *Covenant and Marriage: Partnership and Commitment (Leader's Notebook)* (Nashville, TN, Family Ministry Department, Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1987), 51-60. oldal

6.

Â

Lásd SDChurch Manual, 150-151. oldal; F. M. Wilcox, "Marrying Unbelievers", *Review and Herald*, 1914. július 2., 9-10. oldal; G. B. Thomson, "Marrying Unbelievers: Can Two Walk Together, Except They Be Agreed?" *Review and Herald*, 1941. július 31., 2., 12-14. oldal; F. M. Wilcox, "The Marriage Relationship, Following the Divine Order", *Review and Herald*, 1944. május 4., 1-4. oldal; White, *Testimonies*, 4/503-508. oldal

7.

Â

Walter Trobisch, I Married You (New York, N. Y.; Harper and Row, 1971), 18. oldal

8.

Â

Ed Wheat, Love Life for Every Married Couple (Ground Rapids: Zondervan, 1980), 72. oldal

9.

Â

I. m., 62. oldal

10.

Â

White: Patriarkák és próféták, 32-33. oldal

11.

Â

Lásd például White: Válaszd az Őletet, 24. oldal; White, Messages to Young People (Nashville TE, Southern Pub., Assn., 1930), 451. oldal

12.

Â

Lásd még White: Patriarkák és próféták, 113,

167, 297. oldal; White, Spiritual Gifts, 3/104-105. oldal; 4a/86. oldal

13.

Â

Wheat, Love Life for Every Married Couple, 202. oldal.
LÃ;sd mÃ©g â€žThe Divorce Court or the Cross", in Roy Hession, Forgotten Factors... An Aid to Deeper Repentance of the Forgotten Factors of Sexual Misbehavior (Fort Washington, PA; Christian Literature Crusade, 1976); Wheat, â€žHow to Save Your Marriage Alone", in Love Life; and Gray Chapman, Hope for the Separated: Wounded Marriages Can Be Healed (Chicago, Moody Press, 1982)

14.

Â

SDA Church Manual, 175. oldal

15.

Á

Lásd Hession, *Forgotten Factors*. Ez a kiváló könyv, amely segít a vétkezőknek, hogy megbánják bűneiket, és a szerető Istennel bocsánatra találjanak, és váratlanul kárhoztatja a nemi erkölcsatlenségek mlyebb vonatkozásait.

16.

Á

White, *Testimonies*, 1/307. Ezt is írja:
"Nekünk, asszonyoknak, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a férfiakat alig rendelt bennünket. Ő a fej, és a mi válnakunk, nőzeteinknek és a férfiseinknek meg kell egyeznie az írással, ha lehet. Ha nem egyezik, Isten Igéje szerint az elsőbbséget a férfiaknak kell megadni, ha nem lelkiismereti dologról van szó. Engednünk kell a fejnek." E. G. White, 5. számú levél 1861-ből.

17.

Á

Larry Christenson, The Christian Family (Minneapolis, MN; Bethany Fellowship, 1970)

18.

Â

Â–tletek arról, hogyan lehet Â©lÂ©nk csalÂ©di Â©hÂ©tatot tartani, lÂ©sd John and Millie Youngberg, Heart Tuning A Guide to Better Family Worship (Washington, D. C.; Review and Herald, 1985); Christenson, The Christian Family, 157-159. oldal

19.

Â

White, The Adventist Home, 231-232. oldal

20.

Â

Azok a szülők, akiknek más gondjaira kell bízniuk a gyermeküket, olyan embert válasszanak, akinek az évtizedekhez hasonlóan az értékrendjük, hogy teljesen egyet tudjanak működtetni a gyermek nevelésében az "Ész... intése" és szeretete szerint. Azonkívül a szülőknek jól meg kell figyelniük azokat a gyermekeket, akikkel gyermekük együtt lesz. Akarják-e, hogy gyermekük olyan legyen, mint azok a gyermekek? A gyermekek nagyon sokat, nagyon gyorsan és nagyon kitartóan tanulnak. A gyermek gondozásának minden vonatkozásait lelkiismeretesen meg kell vizsgálni.

21.

Â

Edith Schaefer, What is a Family? (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell Co., 1975), 47. oldal

22.

Â

Lásd White: Jézus élete, 432. oldal; White, The Adventist Home, 255-259. oldal

23.

Á

Lásd Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Thomas Nelson Publishers, 1986). A szerzők gondosan leírják, hogy a szülők feltétel nélküli szeretete vagy annak elmulasztása hogyan lehet a fejlődő gyermek érzelmi és lelki jólétének kulcsa.

24.

Á

White: Krisztus példázata, 60. oldal